

บทที่ 1

บทนำ

ข้าว *Oryza sativa* L. จัดว่าเป็นอาหารหลักอีกชนิดหนึ่งของประชากรโลก เช่นเดียวกับข้าวสาติ *Triticum astivum* เป็นแหล่งพลังงานสำคัญที่อุดมไปด้วยสารอาหารหลายชนิด เช่น ในข้าวเจ้าก้อนปริมาณ 100 กรัมจะให้พลังงาน 352 กิโลแคลอรี่ มีคาร์โบไฮเดรตสูงถึง 72.6 กรัม โปรตีน 7.8 กรัม ไขมัน 3.4 กรัม ฟอสฟอรัส 107 มิลลิกรัม และในส่วนของ pericarp จะพบธาตุอาหารบางชนิดในปริมาณต่ำ เช่น แคลเซียม 4 มิลลิกรัม โซเดียม (vitamin B1) 0.61 มิลลิกรัม ไรโบฟลาวิน (vitamin B2) 0.15 มิลลิกรัม ในอาชีน 2.1 มิลลิกรัม และธาตุเหล็ก 0.82 มิลลิกรัม เป็นต้น (กองโภชนาการ กรมอนามัย, 2543) นอกจากร่างกายจะได้รับพลังงานจำพวกโปรไบเดรตจากการบริโภคข้าวแล้ว ร่างกายยังสามารถใช้โปรตีนทดแทนคาร์โบไฮเดรตได้อีกด้วย ซึ่งร่างกายต้องการโปรตีนวันละ 1 กรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม เนื่องจากโปรตีนเป็นส่วนประกอบของเซลล์ เช่นไขม์และออร์โนนต่างๆ ในร่างกายของสัตว์มีชีวิตทุกชนิด มีหน้าที่จำเป็นต่อการสร้างเนื้อเยื่อและซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอ (ประดิษฐ์, 2547)

ส่วนโปรตีนในข้านี้เป็นโปรตีนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ (incomplete protein) คือขาดกรดอะมิโนที่จำเป็นต่อร่างกายบางชนิดหรือมีกรดอะมิโนในสัดส่วนที่ไม่สมดุล ซึ่งร่างกายมนุษย์ไม่สามารถสังเคราะห์กรดอะมิโนจำเป็น (essential amino acids) ทั้ง 8 ชนิดนี้ได้ (isoleucine, leucine, lysine, methionine, valine, phenylalanine, threonine และ tryptophan) ต้องได้รับจากอาหารเท่านั้น ดังนั้นจึงต้องบริโภคข้าวร่วมกับอาหารอื่นด้วย เพื่อทำให้ได้โปรตีนสมบูรณ์ที่สามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างและซ่อมแซมเนื้อเยื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ (นิตยา, 2536) ซึ่งคุณภาพของโปรตีนจะขึ้นอยู่กับความสมดุลของชนิดและปริมาณกรดอะมิโนจำเป็น (essential amino acids) และความหลากหลายของการย่อย โดยพืชจะมีกรดอะมิโนจำเป็นหนึ่งตัวหรือมากกว่าแตกต่างกันออกໄไป กลุ่มของแร่ธาตุต่างๆ จะถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่หากโปรตีนมีคุณภาพสูง (เสาวนีย์, 2542)

จากรายงานขององค์การอาหารและองค์การอนามัยแห่งโลก (FAO/WHO) (1973) พบว่าปริมาณความต้องการกรดอะมิโนที่จำเป็นต่อร่างกายในระดับต่ำสุดต่อวันจะแตกต่างกันไปตามช่วงอายุการเจริญเติบโต โดยในวัยทารกมีความต้องการกรดอะมิโนจำเป็นทุกชนิดในปริมาณที่สูงกว่าในวัยผู้ใหญ่เมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว เนื่องจากทารกต้องการ โปรตีนสำหรับการเจริญเติบโตและ

พบกรดอะมิโนอิสทิกีนในวัยเด็กเท่านั้น

Briggs *et al.* (1979) พบว่าในข้าวมีกรดอะมิโนจำเป็นจำนวนน้อยที่สุดที่ร่างกายต้องการต่อวันคือ ไลซีน 0.8 กรัม เมโซโนนีนและเซ็ติน 1.1 กรัม ชรีโนนีน 0.5 กรัม ทริปโตเฟน 0.25 กรัม ไอโซลูซีน 0.7 กรัม ลูซีน 1.1 กรัม พนิลอะลา닌และไทรอซีน 1.1 กรัมและวาลีน 0.8 กรัม เป็นต้น เช่นเดียวกับ Bradbury *et al.* (1980) พบว่าปริมาณกรดอะมิโนชนิดต่างๆ ที่มีอยู่ในส่วนต่างๆ ของข้าวพันธุ์ IR-32 จะมีอยู่ประมาณที่แตกต่างกัน โดยไลซีนและชรีโนนีจะพบมีอยู่มากในส่วนของเยอบริโโอ รองลงมาคือ ส่วนของเซลล์ aleurone layer ที่รวมกับส่วนที่หุ้มเมล็ดและพบกรดอะมิโนทั้ง 2 ชนิดนี้น้อยที่สุดในส่วนของเอนโคสเปอร์มที่มีสารสำคัญ

ในระบบการผลิตข้าวปัจจุบัน นอกจากจะมุ่งเน้นที่จะเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นแล้วนั้น การเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเพิ่มคุณภาพข้าวหรือคุณค่าทางโภชนาการนั้นสามารถช่วยเพิ่มมูลค่าข้าวให้สูงขึ้นได้ (กรณีการ์, 2545) โดยทางมูลนิธิโครงการหลวงเป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตรกรรมแก่เกษตรกรชาวเขาบันที่สูง เนื่องจากพืชปัญหาในเรื่องคุณภาพข้าวไร่ต่ำและผลผลิตไม่เพียงพอในครัวเรือน ซึ่งข้าวไร่พันธุ์พื้นเมืองของมูลนิธิโครงการหลวงได้จากการเก็บรวบรวมพันธุ์จากเกษตรกรชาวบ้านในศูนย์พัฒนาฯ และสถานที่ต่างๆ โดยมีแหล่งปลูกและสภาพแวดล้อมแตกต่างไปตามภูมิประเทศ ตั้งแต่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล 400 เมตร - 1,500 เมตร โดยข้าวมีชื่อเรียกและลักษณะภายนอกแตกต่างกันไปตามแหล่งปลูก ซึ่งต่างกันอาจเป็นพันธุ์เดียวกันหรือชื่อพันธุ์เดียวกันแต่อาจพบว่าเป็นคนละพันธุ์กันได้ (Watabe, 1967) อีกทั้งยังมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งจัดได้ว่าข้าวไร่ของมูลนิธิโครงการหลวงเป็นแหล่งพันธุกรรมที่มีความหลากหลายตามสภาพของนิเวศน์ที่ต่างกันนั้นๆ ซึ่งสภาพของนิเวศน์ที่ต่างกันนี้ อาจทำให้ข้าวไร่ที่ปลูกในแหล่งนิเวศน์นั้น มีความสามารถในการสังเคราะห์กรดอะมิโนจำเป็นได้แตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากสามารถวิเคราะห์ปริมาณกรดอะมิโนจำเป็นในข้าวพันธุ์พื้นเมืองที่เก็บรวบรวมได้จากแหล่งต้นกล่าว จะเป็นตัวแสดงถึงความหลากหลายทางพันธุกรรมของข้าวเหล่านั้นได้

ในงานวิจัยครั้งนี้จึงวางแผนการทดลองเพื่อวิเคราะห์หาชนิดและปริมาณของกรดอะมิโนในจำเป็นโดยใช้วิธีการวิเคราะห์แบบ Thin layer chromatography (TLC) ในข้าวทั้งหมด 53 พันธุ์ ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงพันธุ์เพื่อคุณภาพของผลิตภัณฑ์อันเนื่องจากข้าวของมูลนิธิโครงการหลวงต่อไป